

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 806. Leonis Pap. III. Annus 11. Caroli Magni 6. Nicephori 5. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

appretat et respiciat, necnon edas ab eu facta & canonice
confirmandas et sic completi. Nos, enim vixit ante profu
tenti u, qui vult falem habere se existimans, diuini canonice
ueneratur. Ad haec legitur a Sanctis pro tempore vserpatis de
fessionibus adnotimus, quando & nos humiles sancti at em tu
per Occidentem ecclesiam amplecti, non exaltam tu scilicet
est, sed admodum dispensationem & videri auctorem. Et praedictos
venerunt tu tu Patriarcham eadem ratione suscipimus in hac
ipso negotio, quid vult ab exilio sumo, desupto ad altero con
cipit, & Occidentem sacerdotum muneris dicitur. Non enim (aeba
mo) vultu per teccum, que hic neque in futuro sculo, propter ea
quod ad alter promissu a sanctitate tua participat. Illo vero
causa, dicitur: Dispensationis vbi sunt, vt etiam imperio em ad
tempus. Deinde hac subiungit manu mea ab se esse fuerunt in ob
aliterna coruante. Numquid ego vlla ratione coruanti? Post
hac canonice canonice usq, ad vltimum ipsum, & sanctitate em tuam
vbi suscipimus ad d quia atem archiepiscopatus, quem ad modum
& meum vtem em quodlibet facimus in sacris: nec alia re dis
tinctionem, quam praeter Occidentem per sacros canones deposto
tam multa modis, ac praecepto quod post nouem annorum excom
municacionem iterum sacra operatur, neq, id in obdito sicutulum
emum ille est, nobis em vni uimmi confisus, sed in ipso fonte sacri
ditu nostri, hoc est, cum sacra conseruacione tua ad due pergens
ad sacrosanctum de quoniam igitur & sanctum, ac sine sculo po
puli Dei facit, in primis, vltim vltima, epi & priuati sacerdo
tio qui in quo presbit: nobis sanctitate tua memoriam seruanti
bus, & ab omni Episcopo & sacerdote, qui manserit, vt probus non
se communitantibus iuxta Theologum. Quid si hoc nulla ratione
sacris propter precia a nobis: nun et aliquid sacris ex vltis ser
mo, sed commiserat hunc conuincit in diuinitatem nostram a san
ctitate tua illuc in fiat, & contra canones? quoniam perferimus
nos quidem: Dei virtute, atq, vltim ad nobis conuincit em con
cipit.

Verum testor sanctitati tuae coram Christo & sanctis Angelis
adhibitis, magnam a te submissam esse ecclesiam nostram. Quid
si praesertim vbi vbi homines, acque sub sacrorum & diuina
romm canonice potestate, velimus nullum regnum, & obsequium
Ceterum vbi a sanctitate tua: sic etiam tuam, & audi
uam nostram vt peritum nos, vt pastor bonum quem vnum pra
bit a sacris & omni: a scandalis dime, ne vni vbi scilicet a
ecclesia nostra inspicitur, quam si quis Dominum & Deum nostrum
sacris suo. De noia enim nos uat, & calumnia
tue scripturas, per et sumus ad omnem defensionem, & vltim
nos, & uoluntate obsequium, Amis & laudare tui sumus, in
primis, postuoriam & triumphatorum domonum n- h- rogram
Ceter, tale sumus quoniam turbatis? Qua de causa euenit,
que uocata sunt, siquidem contraria Dei praeccepta. Tri
uaria nobis sacra praeccepta habentes ad Patriarcham Theo
dorum.

Quid ad hac Patriarcha respicere, non habemus
sed potius respicere eum, vt dicitur ei potest, secundum di
uinae idem Theodorus ad Simocem in prepolatum a scri
bens ad De Patriarcham quod attinet loqui. Qui nec vbi
a sacris vult, nec admittit quae verba faciat: Qui in omnibus Ca
satis scriptis. At sic licet subdixerit se Theodorus cum sac
ris communicatione Iosephi Oeconomii, secretum id quidam
de sub silentio per biennium fecit, quo tempore & con
ipso Patriarcha communicare non desistit, vt idem ipse
testatur iuxta tamen, quod licet in publicis precibus ipse
eius memoriam faceret in sua monasterij Ecclesia, acce
deret tamen ad sacra eius quibus interesse soleret perditu
ille Iosephus, penitus detrectaret, nam audi quid ad Basili
um scribat.

Nos ergo & sanctissimi Patriarcha mentionem facimus (vt
commemori in Nyl aggia sicut & priorum Imperatorum nostrorum
& cum omni sacerdote in uoluptate communicare non detrectauit
seruimus, ad ipsum Patriarcham: quod & pp iudicaueret nos
fuerunt, nos in uult vt re distemperet aequam de Iosepho. Et si
mole: de post vltis sacris dicitur, cum ipse statim conuincit
viam: etiam de sacris de sacris vltim vltim, non scilicet quod caput
re Ecclesia nostra, sed quia iam obit conuincit nobis erat, & si
gna ipsa bona laudare non cessamus. hinc Theodorus, sed
tam quae sunt anni huius vel, quae prosequamur, non li
post sequentem annum eum iterum conuincit, quando

uult aduersus eum tempestas est excitata.
Quod igitur pertinet ad res Occidentales: produnt
Annales Francorum hoc anno habitum esse conuentum
ab Imperatore Carolo in Villa Theodenis, atque ex re
stante tribus filijs tripartitum esse ipsi in Regnum, sin
gulas singulas partes esse diuitas, si contingeret eos post pa
tris obitum esse superstitis. Extat ipsius quidem eum mo
di testamentum, siue diuisionis decretum ab eodem Caro
lo Magno constitutum hoc anno, appositum parergon
ad vitam ipsius, atque ex Pitraci bibliotheca in lucem editu
tum, verbis istis.

In nomine Patris & Filij & Spiritus sancti. Imperator & Mar
Carolus Rex Francorum inuictissimus, & Romanus elector Impery,
pax, felix, ac triumphator semper Augustus omnibus fidelibus sancta
Dei Ecclesia, & catholico populo Catholicis presertim & futuro
regem ac nationem quae sub eius imperio ac regimine constituta
sunt.

Sicut omnibus vobis notatum est, & neminem vestrum cre
dendum quomodo nos diuina clementia, cum natu ad oca sum
tendentia sacula per successiones generationum reparauit, tres
vobis dando filios, magno inuentionis ac benedicti omni sue ditatio
nuntare, quae per eos, seu iunctura vna nostra & ipem nostram de
Regno confirmamus, & eam oblimoni obsequio posteritati le
uatore fessit. Ita & hoc vobis notatum fieri volumus, quod eosdem
per Deo et atque filios nostros Regni a Deo nobis concessit, deinceps
in corpore sumus, & post nostrum ab hac mortalitate discessum hinc
in a Deo consecratis Regni vel imperij nostri heredes relinque
re, si se diuina Maiestas auerit, optatum. Non vt consueu
que inuoluntate, aut sub totum Regni dominationem in quo conti
nerentur in tel. in quibus, sed vt in partibus totum Regni corpus diui
ditur, equam quibus illorum in re vel regere debeat, portio nem
diuinitate & obsequio volumus, ad vltim modo, vt sua quo
que portione contentis, iuxta ordinationem nostram & filios
Regni sui, quae ad alienigenas extendantur, cum Dei ad uo
nitatis defendere, & pacem atque caritatem cum fratre esse
dite.

Qui hanc vna deus consecrati & consecranda Imperij vel
Regni nostrae itales sacre placuit, vt Aquitaniam totam & VVaf
siam em (excepit ego vltim) & quocumq, inde ad Occiden
tem atque Hispaniam respicit, & de civitate Niverni, qua sita
est super flumem Iperum cum ipso pago Senonense, pagum An
leus, atque Alencon, & C. vltim, Maticonensem, Lug
dunensem, Sabaciam, Morinensem, Tarentinam, Montem
fium, vltim Segoniam usq, ad Clusiu, & inter terminos Itali
corum montium usq, ad mare, vel usq, ad Hispaniam continentem,
hoc est, illam portio nem Burgundiae, & Prouençiam ad Septiman
iam, vel Gothiam, Ludouico dilecto filio nostro confirmamus.

Italem vero, quae & Longobardia dicitur, & Baiotiam, &
est Tasio tenet exceptis duabus vltis, quarum nomina sunt In
coldefia, & Lurahalof, quae nos quondam Tassulum beneficiari
um & pertinet ad pagum, qui dicitur Nuringaue, & de Ale
manniam partem quae in adriaticam ripa Danubij fluminis est, & de
ipso flumine Danubij corrente iuxta usque ad Rhenum fluminem
versus versus usque ad Alpes, quaequid nota hoc termino fue
rit, & ad Meridiam vel Orientem respicit, vna cum Dica
ria Caerul, & pago Burgunae, Pipino dilecto filio nostro.

Quis quid autem de Regno nostro extra hos terminos fuerit,
ad eum Franciam & Burgundiam, exceptis illa parte quam Ludou
ico dedimus, atque Alemanniam (exceptis portione quam Pipino
adseruimus) Austriam, Nistrum, Thuringiam, Saxaniam, Fran
ciam, & partem Baiotiae, qui dicitur Neothoni, dilecto filio no
stro Carolo conuincit, ita vt Carolus & Ludouicus vnam habere
possint in Italiam ad excelsis faciendum fratris sui, si tunc esse
tae extiterit, Carolus per vltim Angulorum, quae ad Ro
mam em pertinet, & Lolonicum per vltim Segoniam. Pipi
nus vero & exiitum & ingressum per Alpes Naruic atque Car
riam.

Hoc autem ab ordine discessimus, vt si Carolus qui maior
est natu, priusquam ceteri fratres suum obierit, pars Regni
quam habebat, diuidatur inter Pipinum & Ludouicum, si
ut quondam diuisionem est inter nos & fratrem nostrum Carolo
mannum, eo modo vt Pipinus illam portio nem habeat, quae

CONVEN
IUS IN
VILLA
THEODO
NIS IN
VOTRI
PARTE
TYMBE
GNYS II
LIIA CA
MOLO
MAGNO.
XVIII.
TESTA
MENIUM
CAROLI
MAGNI
VNO RE
GNUM
PARTI
TYMBE
TER FI
LIOS.
XIX.
XX.

frater noster Carolus in illis Ludovicum vero illam partem quam in illa partitione suscepimus. Si vero & Ludovicus vivens...

XXI.

Quicquid autem a predictis civitatibus vel Comitibus Romanis...

Quod si talis filius in quibuslibet partibus fratrum natus fuerit...

Post haec nostra auctoritate de possessione placuit inter predictos filios...

XXII.

Similiter precipimus ut quilibet liberum hominem qui dominum suum...

Quapropter precipiendum nobis videtur ut post hoc...

Ut unusquisque liber homo post mortem domini sui licentiam habeat...

De traditionibus autem & venditionibus quae inter partes fieri solent...

XXIII.

Si qua autem familia fuerit facta inter partes & Regem...

De officiis autem qui propter celestia datus sunt...

per dicitur in hoc ad custodiam dicitur fore...

Si causa vel intentio contraveniat talis ratio...

Sed antequam videretur progrediamur hic...

Super omnia autem in idem. Ut 1241...

Quod si de his sit actus atque commotio...

De negotiis vero nostris subiectis...

Hae postquam statuta sunt nobis videtur...

Haec autem omnia & cetera...

in ablatas habere ambrosium populum...

vi... habentes... deo... amabilem populum nostrum cum omni subiectone...

Veram etiam dicitur, totius Imperij Francorū Regis Carolus apud se retinuit plenum dominium...

Vergentibus autem diversorum sacerdotum accusantibus, factum est ut ex Synodo per Carolum Magnum...

Omnia vobis vobis aut auctori notum esse non dubitamus, quod sepelitis, scilicet ante quo hoste, sacerdotibus crimina diversis ob...

Statutum est namque ratione & necessitate & auctoritate praedicta, consilio omnium: ut quoscumque iniquam sacerdotum...

prorsus, aut in credibilem suo Episcopo, aut reliquis suis confessoribus...

Capitularium Dominicum datum anno Incarnationis Domini nostri Iesu Christi DCCCCL. ad Theodoniu Villam Imperij domini Caroli VI.

- I. De electione in Ecclesia... II. De causis... III. De Notariis... IV. De ceteris disciplinis... V. De medicinali arte... VI. De Ecclesia...

Hoc insuper anno Carolum Imperatorem audisse legimus in Venetorum & Dalmatarum idem habent Annales...

Extat carmen Agobardi Episcopi Lugdunensis de translatione S. Cypriani, & quorundam aliorum Martyrum...

Agobardi carmen post obitum Caroli & Leodegarii Lugdunensis Episcopi. Recto magnum in regno, Primumque Augusti Carolus...

XXX.

XXXI.

COORPVS S. CYPRIANI NI DELLA TVM IN GALLIAS.

Net

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

